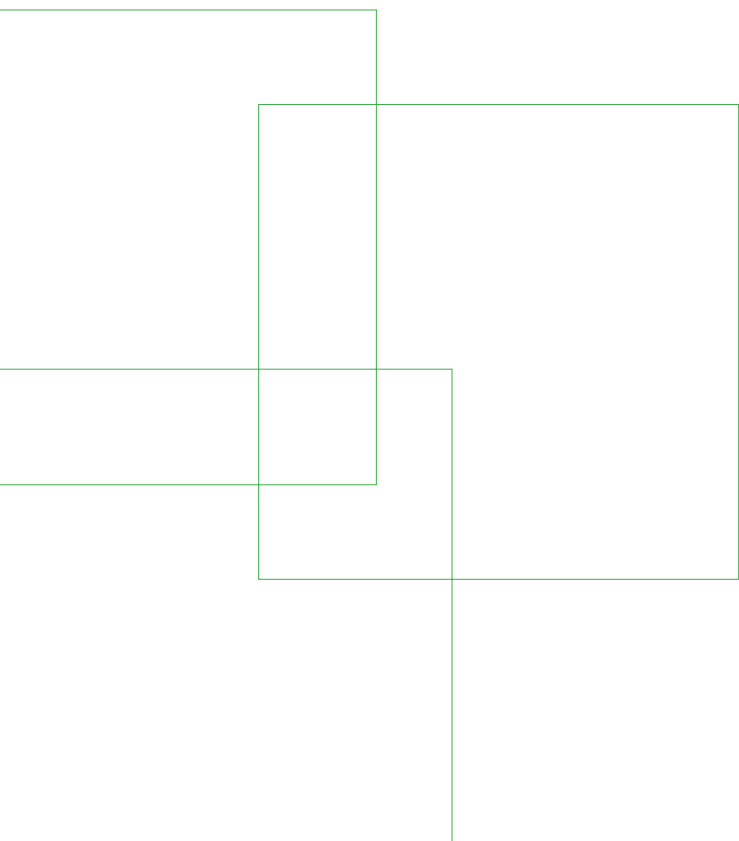

Metodika pro spravedlivý přechod k ekologicky udržitelným ekonomikám a společností pro všechny

**Metodika pro spravedlivý přechod
k ekologicky udržitelným ekonomikám
a společností pro všechny**

Původní vydání této práce vydal Mezinárodní úřad práce v Ženevě pod názvem „Guidelines for a just transition towards environmentally sustainable economies and societies for all“

© Mezinárodní organizace práce 2015.

Autorská práva k překladu © Českomoravská konfederace odborových svazů 2022.

Přeloženo a publikováno se svolením.

Označení používaná v publikacích MOP, která jsou v souladu s praxí Organizace spojených národů, a prezentace materiálů v nich obsažených neznamenají vyjádření jakéhokoli názoru ze strany Mezinárodního úřadu práce na právní status jakékoli země, oblasti nebo území, nebo jejich orgánů, nebo na vymezení jeho hranic.

Odpovědnost za názory vyjádřené ve studiích a dalších příspěvcích nesou výhradně jejich autoři a jejich zveřejnění nepředstavuje souhlas Mezinárodního úřadu práce s názory v nich vyjádřenými.

Zmínky či odkazy na názvy firem a komerčních produktů nebo procesů neznamenají jejich schválení Mezinárodním úřadem práce a jakékoli opomenutí uvést konkrétní firmu, komerční produkt nebo proces není známkou nesouhlasu.

MOP nepřebírá žádnou odpovědnost za platnost českého překladu ani za případné nepřesnosti, chyby či opomenutí, ani za následky vyplývající z jeho použití.

Materiál byl realizován v rámci projektu ČMKOS §320a ZP 2022 – „Dopady zelené ekonomiky na trh práce, pracovněprávní a sociální ochranu soukromí zaměstnanců a sociální dialog“, který je financován z prostředků státního rozpočtu ČR prostřednictvím MPSV ČR.

© Českomoravská konfederace odborových svazů Politických vězňů 11/149, 110 00
Praha 1

ISBN: 978-80-86809-42-7

Sondy, s.r.o., Praha – březen 2022

I. Souvislosti a oblast působnosti

Mezinárodní konference práce přijala na svém 102. zasedání (2013) rezoluci a soubor závěrů (dále jen „Závěry“) o udržitelném rozvoji, důstojné práci a zelených pracovních místech, v nichž předložila politický rámec pro spravedlivý přechod.

Správní rada MÚP na svém 321. zasedání (červen 2014) schválila návrh uspořádat v roce 2015 v návaznosti na Závěry konference třístranné setkání odborníků.

Na základě rozhodnutí řídicího orgánu svolal úřad ve dnech 5.–9. října 2015 třístranné zasedání odborníků¹ s cílem:

- přezkoumat, změnit a přijmout návrh pokynů na základě shromáždění a důkladného přezkoumání zkušeností z politik jednotlivých zemí a sektorových strategií zaměřených na environmentální udržitelnost, ekologizaci podniků, sociální začlenění a podporu zelených pracovních míst;
- v rámci třístranného dialogu shromáždit zkušenosti a osvědčené postupy při tvorbě politik v každé z devíti oblastí politiky vymezených v rámci spravedlivého přechodu;
- doporučit způsoby, jak prakticky realizovat pokyny, pokud jde o jejich šíření a praktické uplatňování na úrovni jednotlivých zemí, a přijmout politické pokyny pro spravedlivý přechod k environmentálně udržitelným ekonomikám a společností pro všechny.

Následující pokyny, na kterých se dohodli odborníci, mají nezávazně poskytnout praktickou metodiku pro vlády a sociální partnery s konkrétními možnostmi jak formulovat, provádět a monitorovat politický rámec v souladu s vnitrostátními podmínkami a prioritami.

Pokyny jsou zakotveny ve vizi, příležitostech a výzvách, hlavních zásadách a typech politik, které je třeba provádět, jak je uvedeno v Závěrech. Pokyny rovněž zahrnují mezinárodní pracovní normy uvedené v příloze k Závěrům ve všech oblastech politiky.

V následujícím textu jsou doslovně převzaty části textu Závěrů, které jsou základem těchto politických pokynů. Tyto části zahrnují vizi, identifikované příležitosti, výzvy a hlavní zásady.² Rovněž reprodukuje úvod ke klíčovým oblastem politiky a rámec institucionálního uspořádání³ a odstavec týkající se práva.⁴ Ten obsahuje odkaz na přílohu Závěrů s některými mezinárodními pracovními normami a rezolucemi, které mohou být relevantní pro rámec spravedlivého přechodu. Tento dodatek je uveden v příloze 1 tohoto textu.

---

¹ Viz příloha 2, Seznam expertů.

² Závěry MKP z roku 2013, body 1–13.

³ Závěry MKP z roku 2013, odst. 14 (1), (2) a (3). ⁴ Závěry MKP z roku 2013, odst. 14 (m).

⁴ Závěry MKP z roku 2013, odst. 14 (m).

II. Naše vize

1. Čtyři pilíře agendy důstojné práce – sociální dialog, sociální ochrana, pracovní práva a zaměstnanost – jsou nepostradatelnými stavebními kameny udržitelného rozvoje a musí být středobodem politik pro silný, udržitelný a inkluzivní růst a rozvoj.
2. Udržitelný rozvoj znamená, že potřeby současné generace by měly být uspokojovány, aniž by byla ohrožena schopnost budoucích generací uspokojovat vlastní potřeby. Udržitelný rozvoj má tři rozměry – ekonomický, sociální a environmentální, jež jsou vzájemně propojené, stejně důležité a musí být řešeny společně.
3. Sdílíme společný globální cíl, ale každá země má k dispozici různé přístupy, modely a nástroje v souladu se svými národními podmínkami a prioritami, aby dosáhla udržitelného rozvoje ve třech jeho rozměrech, což je náš hlavní cíl.
4. Spravedlivý přechod pro všechny k ekologicky udržitelnému hospodářství, jak je popsán v tomto dokumentu, musí být dobře řízen a přispívat k dosažení cílů důstojné práce pro všechny, sociálního začlenění a vymýcení chudoby.
5. Důstojná práce, vymýcení chudoby a udržitelnost životního prostředí jsou tři z rozhodujících výzev 21. století. Ekonomiky musí být produktivní, aby uspokojily potřeby rostoucí světové populace. Společnost musí být inkluzivní, poskytovat příležitosti k důstojné práci pro všechny, snižovat nerovnosti a účinně odstraňovat chudobu.
6. Když mluvíme o ekologizaci ekonomik, podniků a pracovních míst, uvažujeme o ní v kontextu udržitelného rozvoje a vymýcení chudoby. Jedná se o jeden z důležitých nástrojů pro dosažení udržitelného rozvoje, který by mohl poskytnout možnosti pro tvorbu politik. V této souvislosti vítáme dokument „Budoucnost, kterou chceme“ přijatý na konferenci OSN o udržitelném rozvoji (Rio +20).
7. Ekologizace ekonomik představuje mnoho příležitostí k dosažení sociálních cílů: má potenciál stát se novou hnací silou růstu jak ve vyspělých, tak v rozvojových ekonomikách, a čistým generátorem důstojných, ekologických pracovních míst, která mohou významně přispět k vymýcení chudoby a sociálnímu začlenění. Ekologizace ekonomik zvýší naši schopnost udržitelně hospodařit s přírodními zdroji, zvýšit energetickou účinnost a snížit množství odpadu a zároveň řešit nerovnosti a zvýšit odolnost. Ekologizace pracovních míst a podpora zelených pracovních míst v tradičních i nově vznikajících odvětvích podpoří konkurenceschopné, nízkouhlíkové a environmentálně udržitelné hospodářství a modely udržitelné spotřeby a výroby a přispěje k boji proti změně klimatu.
8. Dobře řízený přechod k ekologicky a sociálně udržitelným ekonomikám se může stát účinnou hnací silou tvorby pracovních míst, zvyšování zaměstnanosti, sociální spravedlnosti a vymýcení chudoby. Ekologizace všech podniků a pracovních míst zaváděním energeticky a zdrojově účinnějších postupů, zamezováním znečištění a udržitelným hospodařením s přírodními zdroji vede k inovacím, zvyšuje odolnost a vytváří úspory, které podporují nové investice a zaměstnanost.
9. Udržitelný rozvoj je možný pouze s aktivním zapojením světa práce. Vlády, zaměstnavatelé a pracovníci nejsou pasivními pozorovateli, ale nositeli změn, kteří jsou schopni vyvinout nové způsoby práce, jež chrání životní prostředí pro současné i budoucí generace, vymýtit chudobu a podporovat sociální spravedlnost podporou udržitelných podniků a vytvářením důstojné práce pro všechny.

-
10. Cesta k environmentálně udržitelnému rozvoji zahrnuje širokou škálu úsilí a aktivit MÚP a členských států, které mají velmi rozdílné možnosti a schopnosti jednat v souladu s realitou každého státu. V této souvislosti bude cenná spolupráce, sdílení informací a společná akce v rámci mandátu MÚP.
  11. Připomínáme zásadu společné, ale diferencované odpovědnosti stanovenou v Deklaraci z Ria de Janeiro o životním prostředí a rozvoji (1992).

III. Příležitosti a výzvy

12. Při přechodu k ekologicky udržitelným ekonomikám a společnostem může svět práce využít některých významných příležitostí, například:
  - (a) čistého přírůstku celkové zaměstnanosti díky využití potenciálu vytvořit značný počet dalších důstojných pracovních míst prostřednictvím investic do ekologicky udržitelné výroby a spotřeby a do hospodaření s přírodními zdroji;
  - (b) zlepšení kvality pracovních míst a příjmů ve velkém měřítku díky produktivnějším procesům, jakož i ekologičtějších výrobků a služeb v odvětvích, jako je zemědělství, stavebnictví, recyklace a cestovní ruch;
  - (c) sociálního začleňování prostřednictvím lepšího přístupu k cenově dostupné a ekologicky udržitelné energii a platbám za environmentální služby, které mají zvláštní význam například pro ženy a obyvatele venkovských oblastí;a čelí některým velkým výzvám, jako je například:
  - (d) ekonomická restrukturalizace, která vede k přemístění pracovníků a možné ztrátě pracovních míst a vytváření pracovních míst v důsledku ekologizace podniků a pracovišť;
  - (e) nutnost, aby se podniky, pracoviště a komunity přizpůsobily změně klimatu, aby se zabránilo ztrátě majetku a zdrojů obživy a nedobrovolné migraci;
  - (f) nepříznivé dopady vyšších cen energií a komodit na příjmy chudých domácností.

Vzhledem k rozsahu a naléhavosti těchto výzev v oblasti životního prostředí a zaměstnanosti je jasné, že svět nebude mít zdroje ani čas na to, aby je řešil samostatně nebo postupně. Jejich společné řešení není možností, ale nutností.

IV. Hlavní zásady

13. Přechod k ekologicky udržitelným ekonomikám a společnostem by se měl řídit následujícími zásadami:
  - (a) Zásadní je silný společenský konsenzus o cíli a cestách k udržitelnosti. Sociální dialog musí být nedílnou součástí institucionálního rámce pro tvorbu a provádění politik na všech úrovních. Měly by probíhat přiměřené, informované a průběžné konzultace se všemi příslušnými zúčastněnými stranami.

-
- (b) Politiky musí respektovat, podporovat a realizovat základní zásady a práva při práci.
  - (c) Politiky a programy musí zohlednit silný genderový rozměr mnoha environmentálních výzev a příležitostí. V zájmu podpory spravedlivých výsledků je třeba zvážit specifické politiky týkající se rovnosti žen a mužů.
  - (d) Soudržné politiky v oblasti hospodářství, životního prostředí, sociálních věcí, vzdělávání/odborné přípravy a práce musí vytvořit prostředí, které umožní podnikům, pracovníkům, investorům a spotřebitelům přijmout a řídit přechod k ekologicky udržitelným a inkluzivním ekonomikám a společnostem.
  - (e) Tyto koherentní politiky musí rovněž poskytnout spravedlivý rámec pro přechod na novou ekonomiku, který podpoří vytváření důstojnějších pracovních míst včetně případného předvídání dopadů na zaměstnanost, přiměřené a udržitelné sociální ochrany v případě ztráty zaměstnání a přesídlení, rozvoje dovedností a sociálního dialogu včetně účinného výkonu práva organizovat se a kolektivně vyjednávat.
  - (f) Neexistuje „univerzální řešení“. Politiky a programy je třeba koncipovat v souladu se specifickými podmínkami jednotlivých zemí včetně stupně jejich rozvoje, hospodářských odvětví a typů a velikostí podniků.
  - (g) Při provádění strategií udržitelného rozvoje je důležité podporovat mezinárodní spolupráci mezi zeměmi. V této souvislosti připomínáme závěrečný dokument Konference OSN o udržitelném rozvoji (Rio de Janeiro + 20) včetně oddílu VI o způsobech provádění.

V. Klíčové oblasti politiky a institucionální opatření pro spravedlivý přechod pro všechny

14. Následující prvky tvoří základní rámec pro řešení problémů spravedlivého přechodu pro všechny:

- (1) Ekologizace ekonomik v kontextu udržitelného rozvoje a vymýcení chudoby bude vyžadovat kombinaci makroekonomických, průmyslových, odvětvových a pracovních politik specifických pro danou zemi, které vytvoří příznivé prostředí pro prosperitu udržitelných podniků a důstojné pracovní příležitosti mobilizací a nasměrováním veřejných a soukromých investic do environmentálně udržitelných činností. Cílem by mělo být vytváření důstojných pracovních míst v celém dodavatelském řetězci, v dynamických odvětvích s vysokou přidanou hodnotou, která stimulují zvyšování úrovně pracovních míst a dovedností, jakož i vytváření pracovních míst a zvyšování produktivity v odvětvích s vyššími nároky na pracovní sílu, která nabízejí pracovní příležitosti v širokém měřítku.
- (2) Vzhledem k tomu, že tato výzva zasahuje do několika oblastí, je třeba začlenit udržitelný rozvoj do všech oblastí a zajistit spolupráci a koordinaci mezi orgány zaměstnanosti a jejich protějšky v různých oblastech včetně financí, plánování, životního prostředí, energetiky, dopravy, zdraví a hospodářského a sociálního rozvoje. Institucionální opatření musí být upravena tak, aby při vytváření vhodného politického rámce byla zajištěna účast všech příslušných zúčastněných stran na mezinárodní, národní, regionální, sektorové a místní úrovni. Je třeba usilovat o vnitřní soudržnost mezi institucemi na národní úrovni i v rámci mezinárodních institucí na regionální a globální úrovni, aby bylo možné účinně integrovat tři rozměry udržitelného rozvoje.

---

(3) Klíčové oblasti politiky, které řeší environmentální, ekonomickou a sociální udržitelnost současně, zahrnují:

- I. Makroekonomické a růstové politiky
- II. Průmyslové a sektorové politiky
- III. Podnikové politiky
- IV. Rozvoj dovedností
- V. Bezpečnost a ochranu zdraví při práci
- VI. Sociální ochranu
- VII. Aktivní politiku trhu práce
- VIII. Práva
- IX. Sociální dialog a tripartitu

V Závěrech MKP z roku 2013 se v odstavci 14 (m) uvádí, že „mezinárodní pracovní normy nabízejí pevný rámec pro řešení výzev pro svět práce spojených s ekologizací ekonomiky a v širším smyslu s přechodem k udržitelnému rozvoji a vymýcení chudoby. V tomto ohledu je důležitá řada mezinárodních pracovních norem včetně těch, které se týkají svobody sdružování a práva na kolektivní vyjednávání, zákazu nucené práce, dětské práce a zákazu diskriminace, sociálního dialogu, třístranných konzultací, minimální mzdy, správy a inspekce práce, politiky zaměstnanosti, rozvoje lidských zdrojů, bezpečnosti a ochrany zdraví při práci, jakož i sociálního zabezpečení (viz příloha)“.

Soudržnost politik a institucionální opatření pro spravedlivý přechod pro všechny⁵

15. Vlády by měly:

- (a) poskytovat stabilní politické signály založené na sociálním dialogu a regulačním rámci, které umožní udržitelný rozvoj podniků a důstojnou práci pro všechny, sociální začlenění a vymýcení chudoby při přechodu k udržitelným ekonomikám;
- (b) zvážit a podporovat ty mezinárodní pracovní normy, které jsou nejvýznamnější pro rámec spravedlivého přechodu k ekologicky udržitelným ekonomikám a společnostem pro všechny (jak jsou uvedeny v příloze Závěrů MKP z roku 2013), s cílem jejich ratifikace a plného provádění;
- (c) začlenit ustanovení o spravedlivém přechodu do národních plánů a politik pro dosažení cílů udržitelného rozvoje a národních akčních plánů v oblasti životního prostředí a změny klimatu;
- (d) začlenit ustanovení o spravedlivém přechodu do agend jednotlivých ministerstev a ne je svěřovat pouze jednomu ministerstvu;
- (e) podporovat úzkou spolupráci mezi příslušnými národními ministerstvy včetně ministerstev hospodářského plánování a financí, s cílem vytvořit politiky a programy, které se mohou přizpůsobit změnám ve fiskální a politické oblasti;
- (f) vytvořit a posílit institucionální a technické kapacity orgánů na nižší než regionální a místní úrovni, aby mohly řídit přechod a řešit nezbytné změny v regionálních ekonomikách;
- (g) poskytovat příležitosti k účasti sociálních partnerů na všech možných úrovních a fázích politického procesu prostřednictvím sociálního dialogu a podporovat konzultace s příslušnými zúčastněnými stranami;
- (h) v případě potřeby stanovit nebo posílit dostupnost a přístup k základním údajům o trhu práce a provádět předběžná hodnocení zaměstnanosti a socioekonomických dopadů environmentálních politik, aby bylo možné informovat o politických rozhodnutích;
- (i) zahrnout výzkum a hodnocení dopadů do environmentálně udržitelných hospodářských a sociálních politik, aby bylo zajištěno dosažení optimální rovnováhy politických opatření;
- (j) podporovat a aktivně se zapojovat do spolupráce mezi vládami, organizacemi zaměstnavatelů a zaměstnanců s podporou mezinárodních organizací s cílem účinně začlenit politiky umožňující přechod k environmentální udržitelnosti.

---

⁵ V další části dokumentu se pod pojmem „přechod“ rozumí „spravedlivý přechod k ekologicky udržitelným ekonomikám a společnostem“.

---

16. Vlády a sociální partneři by měli:

- (a) zvážit uzavření dohod o provádění hospodářských, sociálních a environmentálních politik, a to i s ohledem na dosažení cílů udržitelného rozvoje;
- (b) mobilizovat finanční prostředky, podporu a pomoc, případně za pomoci mezinárodních organizací, včetně programů důstojné práce pro jednotlivé země;
- (c) sdílet znalosti a osvědčené postupy týkající se environmentálně udržitelných makroekonomických a sektorových politik;
- (d) projednat a analyzovat výsledky hodnocení zaměstnanosti a sociálně-ekonomického hodnocení, jak je popsáno v bodě 15 (h), s cílem informovat o politických rozhodnutích;
- (e) podporovat spolupráci:
  - (i) na mezinárodní úrovni si vzájemně pomáhat při uskutečňování cílů udržitelného rozvoje prostřednictvím pomoci a budování kapacit;
  - (ii) prostřednictvím iniciativ, mimo jiné spolupráce jih-jih, zejména pokud jde o nízkouhlíkové zemědělství odolné vůči klimatu, obnovitelné zdroje energie, obnovu přírodních zdrojů a zalesňování;
  - (iii) na národní úrovni, kde sociální partneři spolupracují s orgány při vytváření, provádění a monitorování politik v souladu s vnitrostátními postupy;
  - (iv) na úrovni průmyslu, kde mohou sociální partneři hrát klíčovou roli prostřednictvím všech forem sociálního dialogu včetně kolektivního vyjednávání, při zajišťování důstojné práce a při předvídání potřeb v oblasti dovedností a výzev v oblasti zaměstnanosti a mimo jiné při navrhování odpovídajícího a průběžného vzdělávání;
  - (v) na místní úrovni, kde musí místní orgány, zaměstnavatelé, odbory a výzkumné a vzdělávací instituce spolupracovat, aby účinně začlenily opatření pro spravedlivý přechod do místního udržitelného hospodářského rozvoje;
  - (vi) na úrovni podniků, kde mohou sociální partneři spolupracovat na omezení nepříznivých dopadů na životní prostředí a podporovat dovednosti pracovníků.

Sociální dialog a politiky tripartity

17. Vlády by měly:

- (a) aktivně podporovat sociální dialog a zapojovat se do něj ve všech fázích, od návrhu politiky až po její provádění a hodnocení, a na všech úrovních, od národní až po podnikovou, v souladu s platnými mezinárodními pracovními normami, které jsou pro rámec spravedlivého přechodu nejdůležitější, s cílem dosáhnout konsensu o cestách k environmentální udržitelnosti s důstojnou prací;
- (b) podporovat vytváření, rozvoj a formalizaci mechanismů a struktur pro dialog na všech úrovních za účelem diskuse o nejlepších způsobech realizace národních sociálních, hospodářských a environmentálních cílů.

---

18. Sociální partneři by měli:

- (a) zvyšovat informovanost a porozumění a poskytovat svým členům poradenství ohledně vývoje souvisejícího s rámcem spravedlivého přechodu, udržitelného rozvoje, důstojné práce a zelených pracovních míst pro ženy a muže;
- (b) hrát aktivní roli při formulování, provádění a monitorování národních politik udržitelného rozvoje a zdůrazňovat klíčovou roli organizací zaměstnavatelů a pracovníků při dosahování sociální, hospodářské a environmentální udržitelnosti s důstojnou prací a sociálním začleněním;
- (c) podporovat aktivní účast svých členů na sociálním dialogu na podnikové, sektorové a národní úrovni s cílem posoudit příležitosti a řešit problémy, které přechod přináší;
- (d) podporovat začlenění konkrétních ustanovení o životním prostředí prostřednictvím kolektivního vyjednávání a kolektivních smluv na všech úrovních, kde je to vhodné, jako konkrétní způsob usnadnění spolupráce mezi organizacemi zaměstnavatelů a zaměstnanců a podpory podniků, aby dodržovaly předpisy v oblasti životního prostředí, mimo jiné včetně snižování emisí, aby plnily cíle podniků týkající se udržitelnosti a rozvíjely vzdělávání pracovníků a vedoucích pracovníků.

Makroekonomické a růstové politiky

19. Vlády by měly po konzultaci se sociálními partnery:

(a) začlenit udržitelný rozvoj a spravedlivý přechod do makroekonomických a růstových politik:

- (i) vyvinout úsilí o spolupráci mezi vládami, mezinárodními organizacemi a organizacemi zaměstnavatelů a pracovníků s cílem začlenit rámec spravedlivého přechodu do makroekonomických politik;
- (ii) přijmout makroekonomické a růstové politiky, které podporují udržitelné vzorce výroby a spotřeby, vytvářejí příznivé prostředí pro udržitelné podniky a staví plnou a produktivní zaměstnanost a důstojnou práci pro všechny do centra hospodářské a sociální politiky;
- (iii) vypracovat a nově nastavit pobídkové systémy, které budou stimulovat inovace v podnicích směrem k udržitelnému rozvoji;

(b) sladit hospodářský růst se sociálními a environmentálními cíli:

- (i) začlenit udržitelné makroekonomické politiky do střednědobých a dlouhodobých národních rozvojových a akčních plánů;
- (ii) zvážit přijetí akčních plánů se stabilními cíli v oblasti sociálních a environmentálních výzev, které by signalizovaly dlouhodobé závazky;
- (iii) formulovat dlouhodobé finanční potřeby a vytvořit udržitelné mechanismy financování pro provádění rámce spravedlivého přechodu;

(c) přijímat vhodná nařízení a nástroje:

- (i) prozkoumat a určit vhodnou kombinaci daní, dotací, pobídek, garantovaných cen a půjček na podporu přechodu k ekonomicky udržitelným činnostem;
- (ii) zvážit provedení ekologické daňové reformy, která by rovněž mohla pomoci financovat odškodnění osob neúměrně postižených přechodem k ekonomicky udržitelným činnostem;
- (iii) zajistit účinné monitorování a hodnocení využívání a dopadu balíčku opatření, aby se zvýšil soulad mezi záměrem a pravidly těchto nástrojů;
- (iv) v případě potřeby zlepšit účinnost politik pomocí cílených opatření fiskální politiky, tržních nástrojů, veřejných zakázek a investičních politik;
- (v) usnadnit dodržování předpisů prostřednictvím informací a pokynů přizpůsobených různým cílovým skupinám, jako jsou například malé a střední podniky; sledovat dodržování předpisů a případně prosazovat kvóty;

(d) investovat veřejné prostředky do ekologizace hospodářství:

- (i) využívat veřejné investice k rozvoji infrastruktury s co nejmenším negativním dopadem na životní prostředí, k obnově a k zachování přírodních zdrojů a k tomu, aby se snížilo riziko vysídlení lidí a podniků;
- (ii) nasměrovat fiskální příjmy na sociální ochranu a aktivní politiky trhu práce, aby se podpořila tvorba pracovních míst a pomohlo se pracovníkům přizpůsobit politikám environmentální udržitelnosti;
- (iii) využívat veřejné zakázky k podněcování přechodu na ekologicky udržitelné zboží a služby a podporovat sociální začlenění tím, že se zajistí, aby se zejména malé a střední podniky a znevýhodněné skupiny mohly ucházet o veřejné zakázky;

(e) rozvíjet obchodní a investiční politiku:

- (i) využívat obchodní a investiční politiky k dosažení sociální, hospodářské a environmentální udržitelnosti, usnadnit přístup k technologiím šetrným k životnímu prostředí, podporovat domácí zelená odvětví v jejich počátcích a podporovat a usnadňovat zelené inovace a pracovní místa.

Průmyslové a sektorové politiky

20. Vlády by měly po konzultaci se sociálními partnery:

- (a) stanovit cíle pro neustálé zlepšování sociální, hospodářské a environmentální udržitelnosti odvětví a navrhnout sektorové politiky a programy v souladu se specifickými podmínkami jednotlivých odvětví a typy a velikostí podniků, které v nich působí;

- (b) podporovat účinný sociální dialog na sektorové úrovni s cílem podpořit budování konsensu a společenské přijetí pro úspěšné provádění sociálních, hospodářských a environmentálních politik, mimo jiné včetně politiky v oblasti změny klimatu;
- (c) rovněž po konzultaci s dalšími zúčastněnými stranami stanovit pobídky, mandáty a případně předpisy s cílem stimulovat poptávku, investice a rozvoj trhů se zbožím a službami v odvětvích a pododvětvích, která jsou důležitá pro ekologizaci ekonomik;
- (d) stabilně, předvídatelně a transparentně využívat politické nástroje pro vytváření trhu a pobídek, dávat investorům jasné signály, minimalizovat narušení trhu a cen, podporovat inovace a zajistit efektivní využívání veřejných zdrojů;
- (e) věnovat zvláštní pozornost průmyslovým odvětvím, regionům, komunitám a pracovníkům, na jejichž živobytí by mohl mít přechod ty nejtvrďší dopady;
- (f) podniknout kroky a navrhnout opatření k usnadnění formalizace a podpoře důstojné práce, zejména v odvětvích nakládání s odpady a recyklace, nikoli však pouze v těchto odvětvích;
- (g) formulovat doprovodné politiky prostřednictvím sociální ochrany včetně pojištění a dávek v nezaměstnanosti, odborné přípravy a zvyšování kvalifikace, přesunu pracovních sil a dalších vhodných opatření na podporu podniků a pracovníků v odvětvích, která jsou negativně ovlivněna přechodem k udržitelnému rozvoji;
- (h) zvážit ratifikaci nebo jiné provedení příslušných mezinárodních pracovních norem (jak je uvedeno v příloze Závěrů MKP z roku 2013) s ohledem na potřeby v konkrétních odvětvích.

Podnikové politiky

21. Vlády by měly po konzultaci se sociálními partnery:

- (a) zajistit příznivé prostředí pro udržitelné podniky založené na hodnocení a sociálním dialogu v souladu se Závěry MKP z roku 2007 a 17 podmínkami v nich definovanými, na které se odvolávají Závěry MKP z roku 2013 (dodatek), aby podniky mohly zvyšovat produktivitu, vytvářet pracovní místa a podporovat důstojnou práci a zároveň dodržovat sociální, hospodářské a environmentální předpisy;
- (b) zohlednit, že daňové a fiskální reformy by měly náležitě podpořit prostředky ke zlepšení dodržování environmentálních daní a poplatků;
- (c) zvýšit odolnost podniků, zejména malých a středních, aby se zabránilo narušení hospodářské činnosti a ztrátě majetku, pracovních míst a příjmů;
- (d) vypracovat národní politiky a plány pro zmírňování dopadů změny klimatu, přízpůsobení se této změně a připravenost na katastrofy v úzké spolupráci s podnikatelskými sdruženími, organizacemi pracovníků a dalšími zúčastněnými stranami s cílem posílit odolnost vůči dopadům změny klimatu a podporovat informace o připravenosti na katastrofy a pojištění;
- (e) věnovat zvláštní pozornost pomoci malým a středním podnikům včetně družstev a podnikatelů, kteří přecházejí na nový systém;

- (f) poskytovat finanční pobídky (granty, nízkouročené půjčky a daňové pobídky) podnikům, které přijímají postupy šetrné k životnímu prostředí, mimo jiné včetně opatření na úsporu energie a energetickou účinnost a opatření zaměřených na čisté zdroje energie, v souladu s hospodářskou a sociální udržitelností;
- (g) v případě potřeby podporovat udržitelné výrobky a služby podniků v rámci požadavku na místní obsah veřejných zakázek v souladu s WTO a dalšími mezinárodními dohodami a umožnit přístup malým a středním podnikům a družstvům, aby se staly účastníky procesu zadávání veřejných zakázek;
- (h) zavést cílené programy v odvětvích, kde je značná část podniků a pracovníků neformální, s cílem podpořit formalizaci a informovanost o sociálních, hospodářských a environmentálních politikách; v této souvislosti může být účinným nástrojem formalizace mimo jiné i využití družstevního modelu.

22. Vlády a sociální partneři by měli:

- (a) poskytovat cílené podnikatelské informace a poradenství o ekologických podnikatelských postupech, ekologických inovacích a regulačních systémech a o tom, jak dosáhnout souladu s předpisy, se zvláštním důrazem na malé a střední podniky, a ve snadno dostupných formátech, jako jsou uživatelsky přívětivé sady nástrojů;
- (b) pro stávající podniky poskytovat technickou podporu, poradenství a služby při zavádění systémů environmentálního řízení a dodržování předpisů; pro začínající podniky v oblasti ekologických technologií provádět osvětové a vzdělávací kampaně na podporu kultury ekologického podnikání a poskytovat technickou podporu, poradenství a služby;
- (c) poskytovat pomoc managementu a pracovníkům při přechodu od provozů s vysokým obsahem uhlíku, s vysokým znečištěním a vysokou náročností na zdroje; tato podpora by měla zahrnovat mechanismy přenosu technologií za příznivých podmínek podle vzájemné dohody, jakož i podporu inovací a sdílení osvědčených postupů s cílem usnadnit spravedlivý přechod k environmentálně udržitelným ekonomikám.

23. V souladu s ostatními politikami pro spravedlivý přechod by vlády a sociální partneři měli:

- (a) poskytovat příležitosti k odborné přípravě pro zvyšování kvalifikace (včetně pracovníků postižených přechodem) a počáteční vzdělávání v oblasti ekologických obchodních postupů a technologií a inovací šetrných k životnímu prostředí;
- (b) zvážit poskytování finanční a technické podpory podnikům provádějícím výzkum a vývoj v oblasti zelených technologií a podporovat rozvoj klastrů a inkubaci;
- (c) zvážit podpůrná opatření pro podniky a pracovníky vážně postižené přechodem k ekonomikám a společnostem šetrným k životnímu prostředí pro všechny;
- (d) podporovat institucionalizovanou spolupráci na pracovišti podporou kultury dialogu, sdílení znalostí a vzájemného poradenství zaměřeného na zlepšení účinnosti zdrojů a energie, snížení množství odpadu a používání bezpečných a čistých technologií a pracovních metod, které podporují produktivní zaměstnanost a důstojnou práci;
- (e) podporovat podniky, aby přijaly dlouhodobé environmentálně udržitelné politiky, mimo jiné včetně nízkouhlíkových politik, a zapojit pracovníky a jejich zástupce a případně vlády do hledání prostředků k dosažení tohoto cíle při vytváření a ochraně pracovních míst.

Politiky rozvoje dovedností

24. Vlády by měly po konzultaci se sociálními partnery:

- (a) podpořit přechod k ekologicky udržitelnějším ekonomikám tím, že přezkoumají politiky rozvoje dovedností, aby se zajistilo, že podporují citlivou odbornou přípravu, budování kapacit a učební osnovy;
- (b) koordinovat politiky rozvoje dovedností a systémy technického a odborného vzdělávání a přípravy s politikami v oblasti životního prostředí a ekologizace hospodářství a zvážit uzavření dvoustranných nebo třístranných dohod o rozvoji dovedností;
- (c) sladit nabídku a poptávku po dovednostech prostřednictvím posouzení potřeb v oblasti dovedností, informací o trhu práce a rozvoje základních dovedností ve spolupráci s průmyslem a vzdělávacími institucemi;
- (d) přisoudit vysokou politickou prioritu a vyčlenit zdroje na identifikaci a předvídání vyvíjejících se potřeb v oblasti dovedností a na přezkum a sladění profilů profesních dovedností a programů odborné přípravy;
- (e) podporovat získávání obecných dovedností i dovedností v oblasti přírodních věd, technologií, inženýrství a matematiky a jejich začlenění do učebních osnov pro základní odbornou přípravu a celoživotní vzdělávání.

25. Vlády a sociální partneři by měli:

- (a) zapojit se do sociálního dialogu za účelem vytvoření institucí trhu práce a systémů odborné přípravy, které budou reagovat na potřeby a spolupracovat, a koordinovat potřeby zúčastněných stran ve všech fázích rozvoje a provádění politiky v oblasti vzdělávání a dovedností;
- (b) podporovat rovný přístup k příležitostem k získávání a uznávání dovedností pro všechny, zejména pro mladé lidi, ženy, pracovníky, kteří musí být přeřazeni na jinou práci, a to i přeshraničně, a pro majitele a pracovníky malých a středních podniků tím, že budou nabízet specifické vzdělávací služby, zajistí jejich vhodnou a delší dobu trvání a budou prosazovat podpůrné politiky, které jednotlivcům umožní sladit jejich pracovní, rodinné a celoživotní vzdělávací zájmy;
- (c) podporovat odbornou přípravu spojenou s prací a praktické zkušenosti jako součást procesu odborné přípravy s cílem zvýšit zaměstnatelnost uchazečů o zaměstnání;
- (d) formulovat ucelenou politiku rozvoje dovedností na podporu dovedností pro zelená pracovní místa, které jsou v souladu s politikami v oblasti životního prostředí včetně prostředků pro odpovídající uznávání prostřednictvím certifikace dovedností;
- (e) podporovat vzájemné učení mezi podniky a pracovníky, jakož i vzdělávání a odbornou přípravu v oblasti ekologického podnikání s cílem šířit udržitelné postupy a využívání ekologických technologií;
- (f) pomáhat podnikům, zejména malým a středním, včetně družstev, při jejich spolupráci s vládami a poskytovateli odborné přípravy, pokud jde o řízení a zvyšování kvalifikace jejich současné pracovní síly, předvídání budoucích profesních profilů a potřeb v oblasti dovedností a získávání přenositelných a zaměstnatelných dovedností pracovníků.

Politika bezpečnosti a ochrany zdraví při práci

26. Vlády by měly po konzultaci se sociálními partnery:

- (a) provádět posouzení zvýšených nebo nových rizik v oblasti BOZP vyplývajících ze změny klimatu, nedostatku zdrojů nebo jiných rizik souvisejících s lidským zdravím a životním prostředím a určit vhodná preventivní a ochranná opatření s cílem zajistit bezpečnost a ochranu zdraví při práci;
- (b) v případě potřeby zlepšovat, přizpůsobovat nebo rozvíjet a vytvářet povědomí o normách BOZP pro technologie, pracovní postupy a nové materiály související s přechodem;
- (c) přijmout a provádět platné normy v oblasti BOZP a poskytnout inspektorátům práce odpovídající kapacity pro monitorování jejich dodržování v souladu s přílohou 1 Závěrů MKP z roku 2013;
- (d) usilovat o větší soudržnost politiky BOZP a o spolupráci mezi agenturami pro ochranu zdraví při práci a životního prostředí nebo jinými příslušnými institucemi, pokud jde o regulaci a prosazování;
- (e) formulovat, provádět a pravidelně přezkoumávat vnitrostátní politiky týkající se ochrany zaměstnanců, veřejnosti a životního prostředí před rizikem závažných průmyslových havárií a zdůrazňovat potřebu soudržného přístupu;
- (f) podporovat využívání vhodných preventivních, ochranných a bezpečnostních postupů a posilovat vládní kapacity v prosazování zákonů na národní a nižší než národní úrovni ve vztahu k situacím, které představují bezprostřední hrozbu závažných havárií nebo rizik;
- (g) motivovat společnosti a podporovat technickou pomoc při provádění výzkumu, který by umožnil lépe pochopit řadu rizik BOZP v celém životním cyklu výrobků, nových technologií a pracovních míst, a využít tyto poznatky ke zlepšení prevence a bezpečnosti na pracovišti;
- (h) zřízovat, podporovat nebo zajišťovat zřízení společných výborů zaměstnanců a zaměstnavatelů pro BOZP nebo podobných struktur na pracovišti, je-li to vhodné, a případně zvážit zavedení problematiky souvisejících s životním prostředím;
- (i) regulovat a motivovat společnosti, aby snižovaly, minimalizovaly a pokud možno eliminovaly nebezpečné materiály v celém dodavatelském řetězci výrobků a výrobních procesů;
- (j) posoudit a definovat příslušné právní předpisy s cílem zajistit, aby společnosti přijaly vhodná opatření ke zmírnění nepříznivých dopadů na zdraví a bezpečnost a případně na širší životní prostředí v průběhu celého životního cyklu výrobků a procesů.

27. Vlády a sociální partneři by měli:

- (a) případně zahrnout aspekty BOZP do certifikačních programů pro udržitelnost;

- (b) podporovat odpovídající školení v oblasti BOZP na zelených pracovních místech pro pracovníky (programy odborného vzdělávání a programy průběžného vzdělávání v oblasti bezpečnosti a ochrany zdraví při práci) a pro zaměstnavatele, členy výborů pro BOZP a inspektory práce;
- (c) řešit dopady neformální ekonomiky na BOZP a usnadnit přechod k formální ekonomice v činnostech souvisejících s ekologizací ekonomiky, jako je zpětné získávání materiálů a recyklace, a to prostřednictvím odborné přípravy, budování kapacit, certifikace a v případě potřeby i právních předpisů.

Politiky sociální ochrany

28. Vlády by měly po konzultaci se sociálními partnery:

- (a) podporovat a zavádět odpovídající systémy sociální ochrany poskytující zdravotní péči, zabezpečení příjmů a sociální služby v souladu s mezinárodními pracovními normami (dodatek 1), a to i s cílem zvýšit odolnost a chránit obyvatelstvo před dopady ekonomické a environmentální zranitelnosti a otřesů a přispět k cílům produktivní zaměstnanosti, důstojné práce, sociálního začlenění a vymýcení chudoby v období transformace;
- (b) začlenit sociální ochranu do politických opatření a reakcí na dopady na životní prostředí a na výzvy spojené s přechodem na novou ekonomiku pro ty, kteří tím mohou být negativně ovlivněni, zejména pro pracovníky, kteří jsou ve výrazné míře závislí na přírodních zdrojích nebo čelí velkým strukturálním změnám. V této souvislosti také mimo jiné zvážit využití opatření na ochranu důchodového zabezpečení v souladu s vnitrostátními právními předpisy;
- (c) podporovat inovativní mechanismy sociální ochrany, které přispívají ke kompenzaci dopadů změny klimatu a výzev spojených s přechodem na životní podmínky, příjmy a pracovní místa, spolu se zárukami sociálního zabezpečení stanovenými v normách uvedených v dodatku 1;
- (d) případně využívat systémy záruk zaměstnanosti a veřejné práce, které rovněž zvyšují odolnost vůči změně klimatu, obnovují přírodní zdroje a vytvářejí nová produktivní a udržitelná aktiva;
- (e) je-li to vhodné, začlenit odpovídající opatření v oblasti sociální ochrany do vnitrostátních reakcí na změnu klimatu jako nezbytnou součást politik přizpůsobování se změně klimatu a jejího zmírňování;
- (f) usnadnit dvoustranná jednání o přenositelnosti nároků na sociální ochranu v situacích přeshraničního vysídlení včetně vysídlení v důsledku přechodu na ekologicky udržitelné hospodářství a dopadů změny klimatu;
- (g) zvážit úlohu a využití veřejného pojištění v souladu s právními předpisy pro osoby postižené klimatickými a jinými environmentálními katastrofami, zejména pro zemědělce a malé a střední podniky;
- (h) podporovat třístranné mechanismy, které umožní identifikovat a pochopit výzvy, jež přináší změna klimatu, a formulovat přiměřená, předvídatelná a inovativní opatření sociální ochrany, která případně ochrání stávající výhody a zohlední vznikající sociální potřeby;
- (i) při navrhování a přezkumu sociální ochrany v souvislosti s přijetím opatření v oblasti čisté energie zvážit kompenzaci pro domácnosti s nízkými příjmy, které vynakládají výrazně vyšší podíl svých příjmů na energii, zboží a služby, v nichž je obsaženo velké množství energie.

Aktivní politiky trhu práce

29. Vlády by měly po konzultaci se sociálními partnery:

- (a) podporovat zdravé politiky trhu práce, které pomáhají podnikům a pracovníkům předvídat měnící se požadavky trhu práce v souvislosti s přechodem k ekologicky udržitelným ekonomikám tím, že usnadňují přístup k pracovním místům, posilují zaměstnatelnost a odbornou přípravu;
- (b) věnovat zvláštní pozornost nezaměstnaným pracovníkům a pracovníkům, jimž hrozí nezaměstnanost v komunitách a odvětvích postižených změnou klimatu, degradací zdrojů nebo strukturálními změnami, včetně pracovníků v neformální ekonomice;
- (c) podporovat účinné a efektivní poskytování služeb zaměstnanosti, které reagují na potřeby podniků a pracovníků při přechodu k ekologicky udržitelnému hospodářství a rozšiřují dosah na osoby mimo formální trh práce;
- (d) prostřednictvím veřejných a soukromých poskytovatelů služeb zaměstnanosti rozvíjet a podporovat na míru vytvářené kurzy, které přímo souvisejí s konkrétními profesemi a možnostmi podnikání v zelené ekonomice;
- (e) přizpůsobit a posílit veřejné služby zaměstnanosti tak, aby dále rozvíjely svou roli prostředníka při transformaci. Měly by poskytovat informace, poradenství, párovací služby a školení. Tyto služby lze zlepšit rozšířením inovativních způsobů oslovování uchazečů o zaměstnání;
- (f) zvážit podporu programů veřejných prací a zaměstnanosti, včetně iniciativ propojujících vymýcení chudoby, a ochranu ekosystémů, jakož i programů pro pracovníky postižené přechodem k ekologicky udržitelným ekonomikám, včetně změny klimatu, kteří byli propuštěni v důsledku strukturálních nebo technologických změn;
- (g) zvážit zavedení aktivních politik zaměstnanosti, mimo jiné včetně dobře cílených dotací, které umožní pracovníkům přístup ke vzdělání a získání dovedností, které zlepší jejich zaměstnatelnost prostřednictvím pracovních zkušeností a školení na pracovišti.

Příloha 1¹. Některé mezinárodní pracovní normy a rezoluce, které mohou být relevantní pro rámec spravedlivého přechodu

---

A) Úmluvy o základních zásadách a právech na pracovišti

- Úmluva o svobodě sdružování a ochraně práva organizovat se z roku 1948 (č. 87)
- Úmluva o právu organizovat se a kolektivně vyjednávat z roku 1949 (č. 98)
- Úmluva o nucené práci z roku 1930 (č. 29)
- Úmluva o zrušení nucené práce z roku 1957 (č. 105)
- Úmluva o rovném odměňování z roku 1951 (č. 100)
- Úmluva o diskriminaci (zaměstnání a povolání) z roku 1958 (č. 111)
- Úmluva o minimálním věku z roku 1973 (č. 138)
- Úmluva o nejhorších formách dětské práce z roku 1999 (č. 182)

B) Úmluvy o správě:

- Úmluva o politice zaměstnanosti z roku 1964 (č. 122)
- Úmluva o inspekci práce z roku 1947 (č. 81)
- Úmluva o trojstranných konzultacích (mezinárodní pracovní normy) z roku 1976 (č. 144)
- Úmluva o inspekci práce (zemědělství) z roku 1969 (č. 129)

C) Další technické úmluvy

- Úmluva o sociálním zabezpečení (minimální standardy) z roku 1952 (č. 102)
- Úmluva o sociální politice (základní cíle a normy) z roku 1962 (č. 117)
- Úmluva o placené dovolené na vzdělávání z roku 1974 (č. 140)
- Úmluva o rozvoji lidských zdrojů z roku 1975 (č. 142)
- Úmluva o pracovním prostředí (znečištění ovzduší, hluk a vibrace) z roku 1977 (č. 148)
- Úmluva o správě práce z roku 1978 (č. 150)
- Úmluva o pracovních vztazích (veřejná služba) z roku 1978 (č. 151)

---

¹ Příloha je kopií dodatku k Závěrům MKP z roku 2013.

- Úmluva o kolektivním vyjednávání z roku 1981 (č. 154)
- Úmluva o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci z roku 1981 (č. 155)
- Úmluva o pracovnělékařských službách z roku 1985 (č. 161)
- Úmluva o chemických látkách z roku 1990 (č. 170)
- Úmluva o prevenci závažných průmyslových havárií z roku 1993 (č. 174)
- Úmluva o podpoře bezpečnosti a ochrany zdraví při práci z roku 2006 (č. 187)

D) Doporučení

- Doporučení k rozvoji lidských zdrojů z roku 2004 (č. 195)
- Doporučení k vytváření pracovních míst v malých a středních podnicích z roku 1998 (č. 189)
- Doporučení o podpoře družstev z roku 2002 (č. 193)
- Doporučení o sociální ochraně z roku 2012 (č. 202)

E) Usnesení

- Usnesení o podpoře udržitelných podniků – Mezinárodní konference práce, červen 2007
- Rezoluce o podpoře zaměstnanosti a venkově prosnížení chudoby – Mezinárodní konference práce, červen 2008

**Příloha 2. Seznam účastníků
Třístranná setkání odborníků na udržitelný rozvoj,
důstojnou práci a zelená pracovní místa**

Ženeva
5.– 9. října 2015

**PŘESEDÁ
PRÉSIDENT
PRESIDENTE**

Esther BYER SUCKOO, ministryně práce, sociálního zabezpečení a rozvoje lidských zdrojů, St-Michael, Barbade

**EXPERTI JMENOVANÍ VLÁDAMI
EXPERTS DÉSIGNÉS PAR LES GOUVERNEMENTS
EXPERTOS NOMINADOS POR LOS GOBIERNOS**

BRAZÍLIE BRÉSIL BRASIL

Márcia MUCHAGATA poradkyně / kancelář ministra Ministério do Desenvolvimento Social e Combate à Fome

NĚMECKO ALEMANNIE ALEMAGNE

Thomas DE GRAAT, referent, Spolkové ministerstvo práce a sociálních věcí

**INDONÉSIE
REPUBLIC OF INDONÉSIE
RÉPUBLIQUE DE INDONESIA
REPÚBLILCA DE**

Rahma IRYANTI, náměstkyně ministra pro snižování chudoby, práci a malé a střední podniky, Ministerstvo plánování a rozvoje / Národní agentura pro plánování rozvoje

KEŇA KENIA

Joseph Yidah AJANGA, zástupce komisaře pro práci, Ministerstvo práce, sociálního zabezpečení a služeb

MAURICIUS MAURICE MAURICIO

Jaynarain MATHOORA, zástupce ředitele, Ministerstvo práce, pracovních vztahů, zaměstnanosti a vzdělávání

JIŽNÍ AFRIKA AFRIQUE DU SUD SUDÁFRICA

Ian MACUN, ředitel: Kolektivní vyjednávání, Ministerstvo práce

TURECKO TURQUIE TURQUÍA

Göksel KUŞLU, odborník, Ministerstvo práce a sociálního zabezpečení, Generální ředitelství vnějších vztahů a služeb pro pracovníky v zahraničí

SPOJENÉ STÁTY AMERICKÉ ETATS-UNIS ESTADOS UNIDOS

Kristin SPARDINGOVÁ, referentka pro mezinárodní vztahy, Úřad pro mezinárodní vztahy, Ministerstvo práce USA

ODBORNÍCI NOMINOVANÍ ODBORNÍKY ZE SKUPIN ZAMĚSTNAVATELŮ DÉSIGNÉS PAR LES GROUPE DES EMPLOYEURS EXPERTOS NOMINADOS POR EL GRUPO DE LOS EMPLEADORES KOLUMBIE COLOMBIE COLOMBÍA

Sra Nancy Raquel IBARRA PALACIOS, Directora de Producción y Consumo Sostenible Asociación Nacional de Empresarios de Colombia (ANDI)

INDIE INDE

Rajinder Singh MAKER, generální ředitel, Federace zaměstnavatelů Indie (EFI)

PÁKISTÁN PAKISTÁN

Fasihul Karim SIDDIQI, generální tajemník EFP a tajemník Global Compact Network Pakistan, Federace zaměstnavatelů Pákistánu (EFP)

JIŽNÍ AFRIKA SUD AFRIQUE SUDÁFRICA

Vanessa Lerato PHALA, výkonná ředitelka: Sociální a transformační politika Business Unity South Africa (BUSA)

ŠRÍ LANKA

Thamali Daswinie SENANAYAKE, vedoucí oddělení lidských zdrojů / kontaktní osoba pro zelená pracovní místa Federace zaměstnavatelů Cejlonu (EFC)

TRINIDAD A TOBAGO TRINITÉ-ET-TOBAGO TRINIDAD Y TABAGO

Suzetta ALI, předsedkyně, Poradní sdružení zaměstnavatelů Trinidadu a Tobaga (ECATT)

UGANDA OUGANDA

Shaffi Masai MANAFA, manažer pro korporátní záležitosti, Federace zaměstnavatelů Ugandy

ZAMBIE LA ZAMBIE ZAMBIA

Chimuka NYANGA, výkonný tajemník Svazu stavebních a inženýrských dodavatelů, Federace zaměstnavatelů Zambie (ZFE)

ODBORNÍCI NOMINOVANÍ ODBORNÍKY ZE SKUPIN ZAMĚSTNANCŮ DÉSIGNÉS PAR LES GROUPE DES TRAVAILLEURS EXPERTOS NOMINADOS POR EL GRUPO DE LOS TRABAJORES

ARGENTINA ARGENTINE

Sra Marta PUJADAS, Directora del área jurídica del UOCRA – CGTRA

BELGIE BELGIQUE BÉLGICA

Bert DE WEL, poradce pro energetickou a klimatickou politiku, CSC/ACV

BRAZÍLIE BRÉSIL BRASIL

Kjeld Aagaard JAKOBSEN, konzultant, Central Única dos Trabalhadores – CUT

INDONÉSIE REPUBLIC OF INDONÉSIE RÉPUBLIQUE DE INDONESIA REPÚBLICA DE

Rulita WIJAYANINGDYAH, generální tajemnice, Indonéský odborový svaz pracovníků v lesnictví a příbuzných oborech (KAHUTINDO)

FILIPÍNY FILIPINAS

Josua Fred MATA, generální tajemník, SENTRO

JIŽNÍ AFRIKA SUD AFRIQUE SUDÁFRICA

Woodrajh AROUN, parlamentní úředník, Národní svaz kovodělníků Jihoafrické republiky (NUMSA)

ŠPANĚLSKO ESPAGNE ESPAÑA

Bruno ESTRADA LOPEZ, ekonom, asistent generálního tajemníka, CCOO

SPOJENÉ STÁTY AMERICKÉ ETATS-UNIS ESTADOS UNIDOS

Brad MARKELL, výkonný ředitel, Rada průmyslových svazů AFL–CIO